

Ключові слова: базові професійні компетенції, формувальний експеримент, професійно-технічний навчальний заклад, електромеханік з ремонту та обслуговування лічильно-обчислювальних машин.

В.О.Уманец

ДИАГНОСТИКА УРОВНЯ СФОРМИРОВАННОСТИ БАЗОВЫХ ПРОФЕССИОНАЛЬНЫХ КОМПЕТЕНЦИЙ БУДУЩИХ КВАЛИФИЦИРОВАННЫХ РАБОЧИХ ПО РЕМОНТУ И ОБСЛУЖИВАНИЮ СЧЕТНО-ВЫЧИСЛИТЕЛЬНЫХ МАШИН

В этой статье рассмотрены результаты формироваельного эксперимента при исследовании достоверности изменений, которые произошли в уровнях сформированности базовых профессиональных компетенций будущих квалифицированных рабочих по ремонту и обслуживанию счетно-вычислительных машин экспериментальных групп под влиянием предложенных мероприятий.

Ключевые слова: базовые профессиональные компетенции, формироваельный эксперимент, профессионально-техническое учебное заведение, електромеханик по ремонту и обслуживанию счетно-вычислительных машин.

V.O.Umanetz

DIAGNOSTICS OF THE LEVEL OF BASIC PROFESSIONAL SKILLS OF FUTURE SKILLED WORKERS FOR REPAIR AND MAINTENANCE OF ELECTRONIC COMPUTING MACHINES

In this article the results of the formative experiment in the study of the reliability of the changes that have taken place in the structure of base levels of professional competence of future skilled workers for repair and maintenance of computers computing experimental groups under the influence of the proposed measures.

Keywords: basic professional competences, experiment, professional-ly-technical school, electrician for repair and maintenance of electronic computing machines.

Стаття надійшла до редакції 13.04.2013

УДК 378:004

*Шахіна Ірина Юрїївна,
м. Вінниця, Україна*

ПОНЯТТЯ ІНФОРМАЦІЙНОГО ОСВІТЬОГО ПРОСТОРУ ЯК ПЕДАГОГІЧНА ПРОБЛЕМА

Постановка проблеми. Однією із головних характеристик нинішнього суспільства є бурхливий розвиток інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ) і техніки, їх активне впровадження не лише в наукову та виробничу діяльність, а й у повсякденне життя людини. Інформатизація викликана соціальними причинами і в процесі свого розвитку стала одним

із домінуючих чинників суспільного розвитку. Глибокі економічні та соціально-культурні перетворення, викликані нею, дозволяють говорити про перехід сучасного суспільства від індустріальної стадії розвитку до інформаційної, котра характеризується спрямованістю на виробництво, переробку і найбільш повне використання інформації в усіх видах людської діяльності. Це створює основу процесу інформатизації, оскільки інформація є стратегічним ресурсом суспільства, перетворюється в товарний продукт економіки.

Спроби теоретично узагальнити факти впливу на суспільство, що постійно збільшується, електронно-обчислювальної техніки призвели до виникнення поняття «інформаційного суспільства».

Аналіз останніх досліджень. Проблематика освітнього простору активно розробляється як українськими, так і зарубіжними соціологами. Серед них можна назвати таких: І.М. Гавриленко, У. Еко, М. Кастельс, Д.Л. Константиновський, В.Я. Нечасв, О.Л. Скідін, Ю.І. Яковенко та ін. Зазначені автори аналізують сутність, характеристики, ознаки, а також впливи загальноосвітніх процесів на освіту та процеси її функціонування.

Метою нашої статті є аналіз поняття інформаційного освітнього середовища, висвітлення ролі Інтернету та засобів ІКТ у процесі формування ІОС, окреслення можливостей функціонування та типів інформаційних освітніх середовищ.

Виклад основного матеріалу. За визначенням одного з дослідників інформаційного суспільства, американського соціолога М. Кастельса, загальноновизнаними ознаками такого інформаційного суспільства є:

- можливість одержання інформації з будь-якого питання;
- наявність у державі необхідної для роботи інформаційної технології та відповідної інфраструктури, що дає змогу створювати, підтримувати і розвивати комплекс інформаційних ресурсів, які забезпечують динамічний поступ суспільства;
- широкий розвиток комунікаційних мереж, які зв'язують окремі регіони і континенти;
- передача інформації у глобальних масштабах;
- забезпечення формування єдиного світового інформаційного простору [4, с. 77].

Нині актуальними є розвиток ІКТ та Інтернет-технологій, телекомунікаційних засобів навчання і навчального середовища, проведення форумів з цієї тематики, формування віртуальних спільнот, зацікавлених у розвитку інформаційного освітнього середовища (ІОС).

Під освітнім середовищем будемо розуміти сукупність матеріальних, духовних і емоційно-психологічних умов, у яких проходить навчально-виховний процес, і чинників, які сприяють, так і перешкоджають досяг-

ненню його ефективності [7, с. 7].

У сучасному освітньому просторі можна виділити три основні технології освіти (у найзагальнішому розумінні) [10, с. 19-20]:

– енциклопедична освіта: забезпечує всебічне накопичення знань людиною; сприяє гармонійному розвитку особистості; забезпечує високу якість підготовки фахівця. Проте ця технологія є недієвою в умовах сучасного інформаційного суспільства (в усякому разі для пересічної особистості);

– прагматична освіта: спрямована на якнайшвидшу підготовку фахівця. Учні одержують знання лише з вузького напрямку підготовки: тільки, що безпосередньо стосується фаху. Такі фахівці працюють ефективно досить незначний проміжок часу і мають у подальшому труднощі: відсутність ґрунтовних фундаментальних знань веде до швидкої втрати робочого місця; вимагає значних затрат часу та зусиль. У процесі цього майже не приділяється увага розвитку особистості (безжально відкидається все, що заважає такій підготовці, навіть речі, без яких важко уявити інтелегентну людину). Така технологія набула поширення у США та деяких країнах Західної Європи, а також останнім часом знаходить все більше прибічників і в Україні;

– фундаментальна освіта: спрямована на забезпечення учнів ґрунтовними фаховими знаннями, здобуття яких здійснюється за умови неперервної підготовки та розширення обсягу фундаментальних знань. Хоча на етапі навчання ця технологія є значно складнішою, ніж прагматична, проте вона забезпечує підготовку високоосвіченого, конкурентоспроможного фахівця, який у разі потреби здатний поповнити свої знання та адаптуватися до швидких змін у соціально-економічному середовищі.

Загальна тенденція розвитку світового освітнього простору характеризується швидкими темпами росту рівня наукових знань у різних галузях науки та їх швидким впровадженням у практику. Сучасна надзвичайно динамічна постіндустріальна фаза цивілізаційного розвитку призвела до того, що щорічно оновлюється 5% теоретичних і 20% професійних знань. Так у США введено своєрідну одиницю виміру застаріння знань спеціалістів: «період розпаду компетентності» – термін, що визначає проміжок часу з моменту закінчення вищого навчального закладу до того моменту, коли в результаті появи нової науково-прикладної інформації компетентність спеціаліста звужується до 50%. Вчені зазначають, що наприклад у 1970 р., цей період становив 5 років, а вже для нинішніх випускників він значно коротший.

В.Б. Мойсеев пропонує таке визначення інформаційно-освітнього середовища: це єдиний інформаційно-освітній простір, побудований за допомогою інтеграції інформації на традиційних та електронних носіях та

комп'ютерних телекомунікаційних технологіях взаємодій. Воно може включати в себе віртуальні бібліотеки, розподілені бази даних, структуровані навчально-методичні комплекси та розширений апарат дидактики, в якому діють принципи нової педагогічної системи [5, с. 58].

Серед публікацій вищеназваних авторів можна зустріти й таку: інформаційне освітнє середовище – середовище, що об'єднує навчальні, методичні та інформаційні ресурси з використанням сучасних інформаційних та телекомунікаційних технологій. Однак найбільш вдале, на нашу думку, визначення інформаційного освітнього середовища зустрічаємо у В.І. Солдаткіна: це системно організована сукупність засобів передачі даних, інформаційних ресурсів, протоколів взаємодії, апаратно-програмного та організаційно-методичного забезпечення, орієнтована на задоволення освітніх потреб користувачів [8].

Однак нині немає чіткого визначення поняття «інформаційний простір», як наукова категорія воно недостатньо розроблене. Поняття позначає різні феномени, які пов'язані між собою наявністю інформації, а також тих, хто її створює, і тих, хто нею користується. Рівень розвитку інформаційного простору впливає на економіку, обороноздатність і політику. Говорячи про розвиток інформаційного простору, слід виділити такі основні тенденції, як інтернетизація й глобалізація. Що стосується Інтернету, то всевітня інформаційна павутина ще не стала всеохопною, але на сучасному етапі розвитку суспільства вона справляє значний вплив на життя людей. Цей процес відбувається швидше, ніж можна собі уявити. З технічного винаходу він перетворився в абсолютний феномен, що впливає на всі сторони життя людства. Не викликає жодних сумнівів той факт, що розвиток Інтернет-технологій відкриває перед суспільством безліч перспектив і дає надію на якісний прорив у найрізноманітніших сферах, тому неможливо не враховувати вплив Інтернету й у політичній сфері. Питома вага віртуальної інформаційної складової в політиці має стійку тенденцію до зростання. Цей процес буде тривати й у майбутньому: кількість сайтів політичних партій і рухів буде збільшуватися, інформаційна роль Інтернету зростати [9, с. 86].

Технологічну основу проектування навчального процесу забезпечує діяльнісний підхід, що передбачає активне включення майбутнього фахівця в різні види діяльності й дозволяє у поєднанні з ідеями контекстного навчання здолати основні суперечності традиційної системи навчання шляхом переходу від пасивної ролі учня до його активного включення в процес опанування знань і вмінь.

З розвитком ІКТ і зростанням попиту на освітні послуги актуальним стає питання створення інформаційного освітнього середовища на базі сучасних телекомунікаційних технологій, що відкриває широкі можливості для застосування новітніх педагогічних і психологічних методик.

Інформаційне освітнє середовище має свою специфіку, структуру, що знаходиться в постійному розвитку відповідно до запитів учасників освітнього процесу. В зв'язку з цим підкреслюється, що створення і розвиток інформаційного освітнього середовища на основі використання ІКТ має ґрунтуватися на дотриманні загально-дидактичних принципів, а також урахування педагогічних та психологічних особливостей інформаційних комунікацій, педагогічного потенціалу засобів інформатизації.

Формування інформаційного освітнього середовища має орієнтуватися на його інформаційний характер, що передбачає нові технології роботи з інформацією. Функціонування інформаційного освітнього середовища передбачає модульність. За такого підходу до організації навчання учень працює з навчальною програмою, складеною з окремих модулів, що належать до єдиного поля предметної діяльності та знаходяться у фокусі вивчення. Процес засвоєння знань у цих умовах включає мету і завдання, мотивацію на якісне засвоєння, зміст (навчальний модуль), методи і форми прямої, опосередкованої і самостійної навчально-пізнавальної діяльності, корекцію, самооцінку й оцінку результатів засвоєння знань, умінь і навичок. Розглядається типова структура навчального модуля – автономна частина навчального матеріалу, що включає точно сформульовану навчальну мету (цільова програма); банк інформації; методичне керівництво щодо досягнення мети; практичні заняття щодо формування необхідних умінь; контрольну роботу. Як інструмент структуризації інформації модуля використовується поняття «шар». Розшарування навчального матеріалу передбачає побудову чіткої системи цілей, усередині якої виділені їх категорії і послідовні рівні. Далі на основі проведеного аналізу будується модель інформаційного освітнього середовища. Створення інформаційного освітнього середовища спрямоване на:

- реалізацію умов для усвідомлення учнями особливостей майбутньої професійної діяльності;
- акцентування уваги на розвитку особистісних якостей, необхідних для успішного опанування майбутньої професії;
- визначення рівня розвитку професійно важливих якостей у кожного учня, і побудова індивідуальних освітніх траєкторій.

В основі механізму управління навчальним процесом в інформаційному освітньому середовищі лежить прямий і зворотний зв'язок у системі «викладач – середовище – учень», на основі якої є безліч модифікацій, наприклад: «учень – середовище – учень – середовище – викладач» і т.д.

Відповідно до функціональних призначень виділяють три типи інформаційно-освітніх середовищ:

- 1) середовища, орієнтовані на надання знань;
- 2) середовища, орієнтовані на самостійну діяльність з набуття

знань;

3) змішаний тип середовищ.

Середовища першого типу можуть бути як «відкритими» (наприклад, програмні оболонки дозволяють викладачу замінити зміст або внести нове), так і «закритими» (яскравим прикладом є комплексні інтелектуальні середовища). Комунікаційні функції в таких інформаційних освітніх середовищах використовуються переважно для управління навчальним процесом. Зовнішні інформаційні ресурси (розподілені бази даних, віртуальні бібліотеки, електронні навчальні посібники тощо) можуть бути включені в процес навчання, але використовуються, як правило, в обмеженому контексті, як доповнення до змісту основного курсу. Поряд з цим, все більшого визнання набуває поняття навчального середовища в руслі стратегії розвивального навчання, коли в процес навчання інтегрований широкий спектр можливостей комп'ютера, які в різних формах використовуються для вилучення і набуття знань.

Аналіз сучасних зарубіжних досліджень показує, що за останні роки зникають відмінності між цими типами середовищ і формуються середовища, які інтегрують обидва підходи, тобто середовище є джерелом навчально-методичних знань у конкретній галузі знань і одночасно є високоструктурованим середовищем для організації різних форм самостійної пізнавальної діяльності.

Такі середовища, як правило, формуються в рамках загальнодоступних технологій у середовищі WWW або базуються на професійно розроблених оболонках – розподілених навчальних середовищах, орієнтованих на співробітництво, та інших, заснованих на телекомунікаційних технологіях. Вони відкриті і для викладача, і для учня, дозволяють доповнювати зміст і вносити в нього корективи, представляти результати своєї навчальної діяльності в середовищі.

Інформаційний освітній простір виступає конструктивною основою побудови навчально-виховного процесу, який задовольняв би нинішні вимоги до освіти, реалізацію ідеї безперервної освіти та мотиваційно-цільової готовності суб'єктів до неї. Він розглядається науковцями не як теоретична абстракція, а як така конструкція, що відповідає практичним потребам і виступає в різних формах, зокрема це:

- фізичний загальний інформаційний простір, який дає можливість суб'єктам кооперуватися один з одним на основі розуміння загального контексту, – це простір спільної навчальної діяльності в середовищі сучасних засобів нових інформаційних технологій в освіті, електронно-комунікативні системи, засоби і технології освіти;

- віртуальний простір гіпертекстів, семантичних взаємозв'язків понять і тезаурусів (психологи стверджують, що людина просто повинна

час від часу йти в такий простір, але ненадовго);

- ієрархічні системи простору в категоріях їх загального (глобальні мережі), особливого (регіональні мережі), одиничного (локальні мережі) [1].

Для широкого використання Інтернету в інформаційному освітньому просторі, на думку В.О. Извозчикова, необхідно створити такі умови:

- забезпечити адаптацію суб'єктів освітнього процесу до використання засобів глобальної комп'ютерної мережі;
- розуміння, усвідомлення необхідності використання інформаційних потоків глобальної комп'ютерної мережі;
- достатньо чітке уявлення про характер усіх істотних наслідків переходу на новий рівень інформаційної взаємодії;
- подолання людського консерватизму [3, с. 34-35].

У Законі України «Про Основні засади розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007-2015 роки» наголошено, що Україна готує і має значну кількість висококваліфікованих фахівців з інформаційних технологій. Ринок інформаційних технологій перебуває у стані активного становлення та за певних умов може стати фундаментом розвитку математики та кібернетики; у країні постійно зростає та поновлюється парк комп'ютерної техніки, сучасних систем та засобів телекомунікації, зв'язку; високою є ступінь інформатизації банківської сфери. Ці та інші передумови дають підстави вважати, що вітчизняний ринок ІКТ перебуває у стані активного становлення та за певних умов може стати фундаментом розвитку інформаційного суспільства в Україні [2].

Висновки та перспективи подальших розвідок. Отже, створення і розвиток інформаційного суспільства передбачає широке використання ІКТ в освіті, що визначається низкою чинників:

- по-перше, впровадження ІКТ в освіту суттєво прискорює передачу знань і накопиченого технологічного та соціального досвіду людства не тільки від покоління до покоління, а й від однієї людини до іншої;
- по-друге, сучасні ІКТ, підвишуючи якість освіти і навчання, дозволяють фахівцеві успішніше та швидше адаптуватися до оточуючого середовища та соціальних змін, які відбуваються. Це дає можливість кожній людині одержувати необхідні знання як сьогодні, так і в майбутньому;
- по-третє, активне і ефективно впровадження цих технологій в освіту є важливим чинником створення системи освіти, що відповідає вимогам інформаційного суспільства і процесу трансформування традиційної системи освіти в нову систему, що відповідає вимогам сучасного суспільства [11].

Список літератури: 1. Гуменюк В. В. Стратегічні напрями діяльності керівників закладів освіти в умовах інформатизації суспільства / В. В.

Гуменюк // Педагогічний дискурс : зб. наук. праць ; гол. ред. І. М. Шоробура. – Хмельницький : ХГПА, 2007. – Вип. 1. 2. Закон України «Про Основні засади розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007-2015 роки» [Електронний ресурс] // – Режим доступу до ресурсу : <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=537-16>. 3. Извозчиков В. А. Школа информационной цивилизации «Интеллект-XXI» / В. А. Извозчиков. – М. : Просвещение, 2002. – 108 с. 4. Кастельс М. Информационная эпоха: экономика, общество и культура / М. Кастельс ; пер. с англ. под науч. ред. О. И. Шкаратана. – М. : ГУ ВШЭ, 2000. – 608 с. 5. Моисеев В. Б. Комплексный подход к формированию информационно-образовательной среды высшего учебного заведения / В. Б. Моисеев // Проблемы инженерного образования. – 2005. – № 2. – С. 57-60. 6. Нечаев В. Я. Параметры глобализации и факторы Болонского процесса / В. Я. Нечаев // Вестник Московского университета. – 2004. – № 4. – С. 27–34. 7. Романовский О. Г. Образовательная среда как одно из условий формирования национальной гуманитарно-технической элиты / О. Г. Романовский // Проблемы та перспективи формування національної гуманітарно-технічної еліти: зб. наук. праць / за ред. Л. Л. ТОВАЖНЯНСЬКОГО, О. Г. РОМАНОВСЬКОГО. – Вип. 22(26). – Харків : НТУ «ХПІ», 2009. – С. 3-12. 8. Солдаткин В. И. Информационно-образовательная среда открытого образования [Електронний ресурс] / В. И. Солдаткин, С. Л. Лобачев // Центр информационно-методической поддержки образования. 9.10.2006. – Режим доступу до ресурсу : <http://cimes.univer.omsk.su/associations/IOS/>. 9. Степанов В. Ю. Державне управління в інформаційному просторі / В. Ю. Степанов // Держава та регіони. – Серія: Державне управління. – 2009. – № 4. – С. 84-87. 10. Сук В. П. Системний підхід до інформації освіти / В. П. Сук // Фундаменталізація вищої технічної освіти – необхідна умова випуску конкурентоспроможних фахівців: Матеріали Міжнародної науково-методичної конференції. 11-13 квітня 2001 р. – Харків : НТУ «ХПІ», 2001. – С. 19-23. 11. Черниш Лариса. Використання інформаційних освітніх технологій в економічній освіті / Лариса Черниш // Економічний вісник університету. – 2010. – Вип. 14. [Електронний ресурс]. – Режим доступу до ресурсу : http://www.nbu.gov.ua/portal/Soc_Gum/Evu/2010_14/Chernish.pdf.

Bibliography (transliterated): Gumenjuk V. V. Strategichni naptjami dijajnosti kerivnikiv zakladiv osviti v umovah informatizacii suspil'stva / V. V. Gumenjuk // Pedagogichniy diskurs : zb. nauk. prac' ; gol. red. I. M. Shorobura. – Hmel'nic'kij : HGPA, 2007. – Vip. 1. 2. Zakon Ukraïni «Pro Osnovni zasadi rozvitku informacijnogo suspil'stva v Ukraïni na 2007-2015 roki» [Elektronnij resurs] // – Rezhim dostupu do resursu : <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=537-16>. 3. Izvozchikov V. A. Shkola informacionnoj civilizacii «Intelekt-HHI» / V. A. Izvozchikov. – M. :

Prosveshhenie, 2002. – 108 s. 4. Kastel's M. Informacionnaja jepoha: jekonomika, obshhestvo i kul'tura / M. Kastel's ; per. s angl. pod nauch. red. O. I. Shkaratana. – M. : GU VShJe, 2000. – 608 s. 5. Moiseev V. B. Kompleksnyj pohod k formirovaniju informacionno-obrazovatel'noj srede vysshego uchenogo zavedenija / V. B. Moiseev // Problemy inzhenerного obrazovanija. –2005. – № 2. – S. 57-60. 6. Nechaev V. Ja. Parametry globalizacii i faktory Bolonskogo processa / V. Ja. Nechaev // Vestnik Moskovskogo universiteta. – 2004. – № 4. – S. 27–34. 7. Romanovskij O. G. Obrazovatel'naja sreda kak odno iz uslovij formirovanija nacional'noj gumanitarno-tehnicheskoi jelity / O. G. Romanovskij // Problemi ta perspektivi formuvannja nacional'noi gumanitarno-tehnichoi eliti: zb. nauk. prac' /za red. L. L. Tovazhnjans'kogo, O. G. Romanovs'kogo. – Vip. 22(26). – Harkiv : NTU «HPI», 2009. – S. 3-12. 8. Soldatkin V. I. Informacionno-obrazovatel'naja sreda otkrytogo obrazovanija [Elektronnij resurs] / V. I. Soldatkin, S. L. Lobachev // Centr informacionno-metodicheskoi podderzhki obrazovanija. 9.10.2006. – Rezhim dostupu do resursu : <http://cimes.univer.omsk.su/associations/IOS/>. 9. Stepanov V. Ju. Derzhavne upravlinnja v informacijnomu prostori / V. Ju. Stepanov // Derzhava ta regioni. – Serija: Derzhavne upravlinnja. – 2009. – № 4. – S. 84-87. 10. Suk V. P. Sistemnij pidhid do informacii osviti / V. P. Suk // Fundamentalizacija vishhoi tehnichoi osviti – neobhidna umova vipusku konkurentospromozhnih fahivciv: Materiali Mizhnarodnoi naukovno-metodichnoi konferencii. 11-13 kvitnja 2001 r. – Harkiv : NTU «HPI», 2001. – S. 19-23. 11. Chernish Larisa. Viktoristannja informacijnih osvitnih tehnologij v ekonomichnij osviti / Larisa Chernish // Ekonomichnij visnik universitetu. – 2010. – Vip. 14. [Elektronnij resurs]. – Rezhim dostup do resursu : http://www.nbu.gov.ua/portal/Soc_Gum/Evu/2010_14/Chernish.pdf.

І.Ю. Шахіна

ПОНЯТТЯ ІНФОРМАЦІЙНОГО ОСВІТНЬОГО ПРОСТОРУ ЯК ПЕДАГОГІЧНА ПРОБЛЕМА

У статті проаналізовано поняття інформаційного освітнього середовища, висвітлено роль Інтернету та засобів ІКТ у процесі формування ІОС, окреслено можливості функціонування та типи інформаційних освітніх середовищ.

Ключові слова: інформаційне освітнє середовище, Інтернет, інформаційно-комунікаційні технології.

І.Ю. Шахіна

ПОНЯТИЕ ИНФОРМАЦИОННОГО ОБРАЗОВАТЕЛЬНОГО ПРОСТРАНСТВА КАК ПЕДАГОГИЧЕСКАЯ ПРОБЛЕМА

В статье проанализировано понятие информационной образовательной среды, раскрыта роль Интернета и средств ИКТ в формировании ИОС, возможности функционирования и типы информационных образовательных сред.

Ключевые слова: інформаційна освітня середовище, Інтернет, інформаційно-комунікаційні технології.

I.Shahina

THE INFORMATION EDUCATIONAL ENVIRONMENT AS A PEDAGOGICAL PROBLEM

The article deals with the concept of the information educational environment, the role of the Internet and the facilities of information communication technologies (ICT) in forming of information educational environment (IEE) is specified, the possibilities of functioning and the types of the information educational environments are described.

Keywords: informative educational environment, Internet, informatively communicational technologies.

Стаття надійшла до редакції 15.03.2013